

ved Krænkelser af Legeme eller Frihed Erstatningsansvar ikke betinges af Handlingens Strafbarhed, jfr. til Sammenligning den gældende Straffelovs § 301, der for saa vidt angaar Legemsbeskadigelser paa lægger Erstatningspligt ogsaa for ikke strafbare Handlinger. Den foreslaaede Paragrafs Stk. 1 indeholder en saadan Udvidelse. Bestemmelsen omfatter ogsaa Husbondens Ansvar efter Danske Lovs 3—19—2. Derimod maa man nære Betænkelighed ved at opgive Strafbarhedsbetingelsen ved Krænkelser af en andens Person i øvrigt samt Freds- og Ærekrænkelser, idet Erstatningsansvaret for saadanne derved vilde blive alt for vidtgaaende.

Det anses uforholdsmæssigt at udtale, at Erstatning for økonomisk Skade eller Tab omfatter Erstatning for Helbredelsesudgifter, Næringstab, Tab ved vedvarende Forringelse af Erhvervsevne og Begravelsesomkostninger.

I Stk. 2, der omhandler Erstatning for Tab af Forsørger, er som ovenfor nævnt Strafbarhedsbetingelsen slettet. Bestemmelsen omfatter herefter ogsaa Husbondansvaret efter Danske Lovs 3—19—2. Det foreslaas derhos, at der gives Adgang til at paalægge den, som dømmes til at udrede et løbende Underholdssbidrag, at stille Sikkerhed for dette (jfr. Professor Ussings Bemærkninger ovenanførte Sted S. 261) samt til at tilkende en Godtgørelse for Forstyrrelse eller Ødelæggelse af Stilling og Forhold. Da de foreslaaede Regler er fakultative, vil det ikke være nødvendigt at give særlig Hjemmel for Nedsættelse af Erstatningen i Tilfælde, hvor Tilkendelse af Erstatning for den mistede Forsørgelses fulde Værdi vilde føles som en Urimelighed, saasom naar denne Værdi er uforholdsmæssig høj, eller naar den forsørgede er en arbejdssky Person.

For saa vidt angaar Børn under 15 Aar og utilregnelige Personer maa de foreslaaede Bestemmelser sammenholdes med §§ 63 og 64 i Lov Nr. 277 af 30. Juni

1922 om Umyndighed og Værgemaal, jfr. herved Højesteretsdomme i U. f. R. 1926 S. 380 og 382.

De i Stk. 3 foreslaaede Bestemmelser begrundes ved, at den, der har Krav paa Godtgørelse for ikke økonomisk Skade, selv bør være Herre over, om Kravet skal rejses, samt ved at Kravet, saa længe dets Størrelse ikke er slaaet fast, vil være af tvivlsom Værdi, og at Indehaveren derfor bør beskyttes mod at miste det for et ringe Vederlag. Ved Sagsanlæg sigtes til Iværksættelse af de i Retsplejelovens § 279, 1ste Stykke, omhandlede Foranstaltninger.

5te Kapitel.

Afsoning af Tvangsbøder og Underholdsbidrag.

Til § 17 (F. 1924 § 317, U. Til-lægslov § 13).

Begyndelsessatsen er ændret ligesom i Straffelovsforslagets § 58.

Til § 18 (F. 1924 § 318, U. Til-lægslov A. § 14).

I Stk. 2 er „Kalenderaar“ ændret til „Aar“, og det er udtrykkelig fastsat, at det Beløb, for hvilket Afsoning bortfalder, naar Afsoning i Løbet af et Aar har fundet Sted i 120 Dage, er det overskydende af det Beløb, der skyldtes ved Afsoningskravets Fremsættelse.

Efter at det i Straffelovsforslagets § 200 er fastsat, at der saa vidt muligt skal anvises de der omhandlede Personer lovligt Erhverv, er Henvisningen i nærværende Paragrafs Stk. 3 udvidet til ogsaa at omfatte bemeldte Paragraf, dog kun for saa vidt det lovlige Erhverv bestaar i anvist Arbejde, men ikke dersom det, fordi vedkommende ikke er arbejdsfær, bestaar i offentlig Understøttelse.